

Ministerstwo Sprawiedliwości

Podsekretarz Stanu
Dariusz Mazur

BK-VII.0520.442.2024
Warszawa, 06 lutego 2025 r.

Pan

Szymon Hołownia

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 7121 złożoną do Ministra Sprawiedliwości przez Pana posła Janusza Cieszyńskiego w sprawie *nieudolności wymiaru sprawiedliwości w walce z drogowymi bandytami*, uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

Ministerstwo Sprawiedliwości pod kierunkiem Ministra Adama Bodnara jest aktywnie zaangażowane w przygotowanie zmiany prawa, która ma zapewnić maksymalną skuteczność państwa w walce z przestępczością na polskich drogach. W wyniku pracy międzyresortowego zespołu zostały przygotowane kompleksowe rozwiązania ukierunkowane na realne podniesienie bezpieczeństwa na drogach. Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z poprawą bezpieczeństwa ruchu drogowego został 20 stycznia 2025 r. wpisany do wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów. Z założeniami projektu można się zapoznać pod tym adresem:

<https://www.gov.pl/web/premier/projekt-ustawy-o-zmianie-niektorych-ustaw-w-zwiazku-z-poprawa-bezpieczenstwa-ruchu-drogowego>

Ad 1

W odniesieniu do pytania o działania na rzecz poprawy „zrozumienia przez sądy technicznych aspektów funkcjonowania rejestratorów montowanych w pojazdach”, na wstępie należy zaznaczyć, że w obecnym stanie prawnym istnieją rozwiązania, które

zostały przewidziane na wypadek sytuacji wymagających zasięgnięcia przez sąd specjalistycznej wiedzy w ramach określonego postępowania.

Zgodnie z art. 193 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. *Kodeks postępowania karnego* (Dz. U. z 2024 r. poz. 37, dalej: k.p.k.), jeżeli stwierdzenie okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy wymaga wiadomości specjalnych, zasięga się opinii biegłego albo biegłych. W celu wydania opinii można też zwrócić się do instytucji naukowej lub specjalistycznej (art. 193 § 2 k.p.k.).

Ponadto w razie potrzeby sąd może wprowadzić zmiany co do zakresu ekspertyzy lub postawionych pytań oraz stawiać pytania dodatkowe (art. 198 § 3 k.p.k.), a jeżeli opinia jest niepełna lub niejasna albo gdy zachodzi sprzeczność w samej opinii lub między różnymi opiniami w tej samej sprawie, można wezwać ponownie tych samych biegłych lub powołać innych (art. 201 k.p.k.).

Podobne przepisy funkcjonują na gruncie ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. *Kodeks postępowania cywilnego* (Dz.U. z 2024 r. poz. 1568, dalej: k.p.c.). Zgodnie z art. 278 § 1 k.p.c. w przypadkach wymagających wiadomości specjalnych sąd po wysłuchaniu wniosków stron co do liczby biegłych i ich wyboru może wezwać jednego lub kilku biegłych w celu zasięgnięcia ich opinii.

Niezależnie od powyższych uregulowań, na podstawie art. 82a § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. *Prawo o ustroju sądów powszechnych* (Dz.U. z 2024 r. poz. 334, dalej: u.s.p.), sędziowie są zobowiązani, aby stale podnosić kwalifikacje zawodowe. Dodatkowo sędziowie są zobowiązani uczestniczyć, w miarę możliwości corocznie, w szkoleniu i doskonaleniu zawodowym organizowanym przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury lub w innych formach doskonalenia zawodowego, w celu uzupełnienia specjalistycznej wiedzy i umiejętności zawodowych (82a § 3 u.s.p.).

Krajowa Szkoła Sądownictwa i Prokuratury jest jedyną w Polsce centralną instytucją, której celem zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. *o Krajowej Szkole*

Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. z 2022 r. poz. 217) jest kształcenie i doskonalenie zawodowe kadr sądów powszechnych i prokuratury. W tym zakresie, stosownie do §30 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2019 r. *Regulamin urzędowania sądów powszechnych* (Dz. U. z 2024 r. poz. 867), prezesi sądów współpracują z Krajową Szkołą Sądownictwa i Prokuratury w zakresie szkolenia wstępnego i ustawicznego oraz organizują szkolenia dla sędziów, asesorów sądowych, referendarzy sądowych, asystentów sędziów, kuratorów sądowych, specjalistów opiniodawczego zespołu sądowych specjalistów i ławników.

Ad 2

Minister Sprawiedliwości, jako organ władzy publicznej może działać wyłącznie na podstawie i w granicach prawa (art. 7 Konstytucji RP). Zgodnie z art. 9a § 2 w zw. z art. 8 pkt 2 u.s.p., Minister Sprawiedliwości sprawuje zewnętrzny nadzór nad działalnością administracyjną sądów powszechnych. Zakres tego nadzoru wyznacza art. art. 37g § 2 u.s.p.

Minister Sprawiedliwości nie ma uprawnienia w szczególności do występowania w imieniu i na rzecz stron w konkretnych postępowaniach przed sądami powszechnymi, nie może ingerować w przebieg postępowań sądowych, nie ma też uprawnień do sprawowania bieżącej ani okresowej kontroli toku postępowania w sprawach indywidualnych. Ponadto nie dysponuje wglądem do akt postępowań sądowych.

Sfera orzekania jest objęta niezawisłością sędziowską. Orzeczenia niezależnych sądów podlegają kontroli wyłącznie sądów drugiej instancji, rozpatrujących środki odwoławcze (kontrola instancyjna). W szczególnych, przewidzianych w ustawie przypadkach, kontroli tej dokonuje również Sąd Najwyższy. Działalność *stricte* orzecznicza, polegająca na prowadzeniu postępowania dowodowego i ocenie dowodów, czynieniu ustaleń faktycznych, interpretacji przepisów prawa oraz ich ostatecznym zastosowaniu, z uwagi na konstytucyjną zasadę niezawisłości sędziowskiej w orzekaniu, co do zasady nie podlega ocenie w kontekście odpowiedzialności dyscyplinarnej. Z tego powodu ocena

podniesionego w interpelacji zarzutu jest zastrzeżona do wyłącznej kompetencji sądu wyższej instancji.

Z wyrazami szacunku

Dariusz Mazur
Podsekretarz Stanu

/podpisano elektronicznie/